

Der kan ikke indgås aftaler, uden at tillidsmanden er med, for vi ved jo godt, at det ikke er to ligeværdige parter. Er det sådan, at man med det her ønsker at knægte aftalesystemet, at forbi-gå det? Eller hvad er det, ministeren ønsker?

Kunne vi ikke få et klart svar, uden at vi får læst lovforslag og tillægsforslag til lovforslag op her i salen? Kunne ministeren ikke sådan give udtryk for, hvad han mener? Det kunne da være rart at høre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, så er det ministeren, og det var hr. Carsten Hansen, der spurgte.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak for oplysningen.

Altså jeg tror, at spørgerne misser pointen i det her forslag. Pointen i det her forslag er, at en lønmodtager har en ret, og når en lønmodtager har en ret til at aftale det med sin arbejdsgiver, så kan der selvfølgelig ikke være andre, der tilsidesætter den ret, for så er det jo ikke en ret.

Derfor vil jeg gerne sige, at hvis lønmodtageren ønsker at få tillidsrepræsentanten med, og det ville jeg personlig synes var meget naturligt, så er det naturligvis tillidsrepræsentantens pligt, hvis det er en for dårlig betingelse, den pågældende går ind på, at sige: Ved du hvad, det her skal du da ikke, du skal tænke dig om syv gange, inden du accepterer de her vilkår, for konsekvenserne er sådan og sådan.

Altså det er jo soleklart, og det er da voksne mennesker, vi taler om, jeg tror oven i købet, at mange af dem vil være ældre medarbejdere på arbejdsmarkedet. Det kan være en dame, hvis mand er gået på pension, og de ønsker så at tilbringe lidt mere tid sammen i sommerhuset eller rejse lidt mere og tage ud og besøge børnene, eller en ældre medarbejder, der ønsker at nedtrappe pensionsalderen. Det er jo folk, der udmærket er i stand til at vurdere den slags ting.

Men det kan da også være relevant for nogle at spørge bankrådgiveren, om det er en god idé at gå på deltid med det indtægtstab, der følger af det.

Så jeg ville altså synes, at det var utrolig godt, at man konsulterede tillidsmanden og tog ham med. Arbejdsgiveren kan ikke nægte tillidsmanden at være med, hvis lønmodtageren insisterer på, at han er med, og selvfølgelig skal lønmodta-

geren lytte til de gode råd, der bliver givet omkring det her. Så enkelt er det, og jeg tror, at i det virkelige liv derude vil det, vi taler om her, foregå meget smidigt.

Kl. 15.50

Bjarne Laustsen (S):

Nu kommer vi ind til sagens kerne, og det er jo en ren tilståelsessag fra ministeren. Den overmåde velvillighed, ministeren nu har for at mane enhver tvivl til jorden, betyder, at tillidsmanden skal have ret til at deltage, hvis lønmodtageren ønsker det. Det er da fantastisk.

Det, der er den enkelte tillidsmands funktion, er at sidde med armene over kors og lytte til de herrer og damers tale, og der er ikke mulighed for at kunne gå ind og sige, at det synes man er en dårlig aftale, for det er jo efter ministerens opfattelse en indirekte hindring for at kunne gå på deltid, og sådan noget går jo ikke.

Er det ikke bare spild af tid, at man i det hele taget har skrevet den paragraf ind, hvis ikke tillidsmanden har sin funktion, som vi kender den på arbejdsmarkedet, hvor tillidsmanden kan forhandle og træffe beslutninger på medlemmernes vegne, hvis man har valgt en person til det? Det har man, når man har valgt en tillidsmand. I det tilfælde kan vedkommende ikke klare det forhold her. Det er jo det, der er problemet.

Er der noget som helst i den indrømmelse, som ministeren giver her?

Jens Peter Vernersen (S):

Der er mange, der er optaget af forståelsen, også efter at det her ændringsforslag er fremkommet. I ændringsforslaget bruger man ikke udtrykket tillidsrepræsentanten. Man bruger udtrykket rådgiver. Det vil sige, at ministeren mener, man kan tage en rådgiver med, som egentlig ikke er beskyttet af tillidsmandsregler. Er det hensigtsmæssigt, at man kan vælge hvem som helst til rådgiver?

Jeg kan høre, at ministeren i sit sidste svar her strammer det op, når han bruger udtrykket tillidsrepræsentant. Der ligger helt klare regler for beskyttelse af folk, der er valgt, men den beskyttelse findes jo ikke for rådgivere. Hvorfor har man egentlig skabt mere usikkerhed ved i ændringsforslaget at bruge udtrykket rådgiver i stedet for tillidsrepræsentant?